

- Sagsøgte tilpligtes at erstatte det ikke-økonomiske tab forvoldt ved lønkontorets retsakter og adfærd, som skal være genstand for en samlet vurdering og som sagsøgeren efter ret og billighed har opgjort til 50 000 EUR.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet mod afgørelsen fra Kommissionens lønkontor »Forvaltning og Fastsættelse af Individuelle Rettigheder« (herefter »Kommissionens lønkontor«) vedrørende opfyldelsen af en arrest vedtaget af en belgisk retsinstans, for så vidt som sidstnævnte forbeholder sig ret til igen at tilbageholde et beløb på 3 839,60 EUR i sagsøgerens ikke-forfaldne pensioner, har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 1 og artikel 25 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, tilsidesættelse af artikel 6 i bilag VIII til vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union (herefter »vedtægten«) og anlæggelse af et åbenbart urigtigt skøn. I denne henseende er det sagsøgerens opfattelse, at ingen begrundelse og intet retsgrundlag begrundet Kommissionens lønkontors afgørelse om fortsat at tilbageholde mere end to tredjedele af hendes pension.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af legalitetsprincippet og af retssikkerhedsprincippet. Ifølge sagsøgeren er vedtægten en »lex specialis«, som har forrang for national ret: på området for eksistensminimum er der også vigtige vedtægtsbestemmelser, som fraviger såvel EU-arbejdsretten som den nationale arbejdsret.
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af princippet om god forvaltning og af omsorgsprincippet, for så vidt som der ikke blev givet nogen begrundelse vedrørende de faktiske omstændigheder eller beviser, som ville kunne begrunde Kommissionens lønkontors afgørelse om at forbeholde sig ret til igen at tilbageholde et beløb på 3 839,60 EUR i sagsøgerens ikke-forfaldne pensioner.
4. Fjerde anbringende om tilsidesættelse af lighedsprincippet og af princippet om forbud mod forskelsbehandling, bl.a. for så vidt som, hvis man følger Kommissionens lønkontors fortolkning, eksistensminimum afhænger af det land, hvori tjenestemanden har været bosat.

Sagsøgeren har ligeledes nedlagt påstand om erstatning af det ikke-økonomiske tab, hun har lidt som følge af de ulovligheder, som Kommissionens lønkontor har begået, og som ikke gør det muligt for hende at leve anstændigt.

Sag anlagt den 18. juni 2019 — Datenlotsen Informationssysteme mod Kommissionen

(Sag T-368/19)

(2019/C 270/39)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Datenlotsen Informationssysteme GmbH (Hamburg, Tyskland) (ved advokat T. Lübbig)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Europa-Kommissionen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 108 TEUF, idet den har undladt at afslutte den formelle undersøgelsesprocedure i sag SA.34402 (2015/C ex 2012/NN) med en afgørelse, jf. artikel 108, stk. 2, TEUF, henholdsvis artikel 9, stk. 1, i forordning 2015/1589 ⁽¹⁾, inden for en rimelig frist.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremført fire anbringender.

1. Første anbringende: Tilsidesættelse af artikel 108 TEUF grundet manglende afslutning af den formelle undersøgelsesprocedure.
  - Det gøres inden for rammerne af det første anbringende gældende, at sagsbehandlingstiden på mere end syv år må bedømmes til at være urimelig. Sagsøgeren gør i denne henseende gældende, at henset til sagsøgtens omfattende viden og det ringe antal åbne spørgsmål, burde en afgørelse allerede være blevet truffet. Endvidere er en snarlig afgørelse nødvendig grundet sagsøgers påtrængende erhvervs-mæssige behov.
2. Andet anbringende: Tilsidesættelse af retten til en rimelig sagsbehandlingstid, som er en del af retten til god forvaltning, jf. artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder
  - Inden for rammerne af det andet anbringende gøres argumenter gældende, som i det væsentlige er identiske med eller ligner de argumenter, der fremføres inden for rammerne af det første anbringende.
3. Tredje anbringende: Tilsidesættelse af artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, sammenholdt med artikel 20 i dette charter
  - Inden for rammerne af det tredje anbringende gøres det først og fremmest gældende, at Kommissionen har tilsidesat kodeksen for god praksis ved behandling af statsstøttesager ved forskellige foranstaltninger, der har forsinket proceduren.
4. Fjerde anbringende: Tilsidesættelse af retten til en begrundelse, som er en del af retten til adgang til effektive retsmidler, jf. artikel 47 og artikel 41, stk. 2, litra c), i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder
  - Inden for rammerne af det fjerde anbringende gøres det gældende, at Kommissionen ikke generelt kunne lægge til grund, at videre efterforskning var nødvendig, men at den skulle have uddybet dette og godtgjort det på en måde, der kunne efterprøves.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13.7.2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EUT L 248 af 24.9.2015, s. 9).